

ת"פ 42657/08/14 - מדינת ישראל נגד רון נחום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 42657-08-14 מדינת ישראל נ' נחום

בפני
בעניין: כבוד השופט ד"ר שאול אבינור
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עומר סגל

המאשימה

נגד

רון נחום
ע"י ב"כ עו"ד יעל פינקלמן ניסן

הנאשם

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע לפניי, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי הוראות סעיף 287(א) לחוק העונשין. הנאשם זוכה מהעבירה של איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.
2. פרטי האירועים נקבעו בהכרעת הדין, והמעין יעין שם. בתמצית ולצורכי גזר הדין בלבד יצוין כי מדובר בעבירות שרקען הוא סכסוך שנפל בין הנאשם לבין המתלונן, המחזיק בקיוסק בסמיכות למקום מגוריו של הנאשם. הקיוסק שייך למתלונן הגם שבנו, ששמו בן, מנהל אותו. הנאשם עבד בקיוסק תקופה קצרה, של פחות מחודש ימים. לאחר שהפסיק לעבוד, פנה הנאשם לבן על מנת לקבל את השכר המגיע לו, לטענתו, בגין עבודתו. בין הנאשם לבין בן התפתחו חילופי דברים, על רקע סירובו של בן לשלם כסף לנאשם.
3. על פי עובדות האישום הראשון שבכתב האישום (המתקן), ביום 24.8.14, בשעות הלילה המוקדמות, מרח הנאשם צואה של כלב על דלת הקיוסק. לאחר מכן, בשעה 17:27 או בסמוך לכך, עבר הנאשם ליד הקיוסק. לאחר דין ודברים בין הנאשם לבין בן, תקף בן את הנאשם באגרופים ובבעיטות. הנאשם עזב את המקום אך לאחר חלוף 16 דקות בקירוב שב למקום וגרם היזק בזדון לרכוש המתלונן, בכך שזרק בקבוק לחלון ראוה של הקיוסק וניפץ אותו. בתגובה למעשיו אלה של הנאשם שב בן ותקף את הנאשם בשנית, הפעם באמצעות מוט מתכת.
4. על פי עובדות האישום השני, על רקע עובדות האישום הראשון שוחרר הנאשם, ביום 25.8.14 בשעה 19:00, על ידי קצין חקירות, למעצר בית בדירתו, למשך תקופה של שלושה ימים. ואולם, ביום 26.8.14, בשעה 09:30 או בסמוך לכך, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שלא שהה בדירתו עמוד 1

אלא הגיע לקיוסק. בקיוסק איים הנאשם על המתלון בפגיעה שלא כדין ברכושו, בכך שאמר לו: "תן לי 3,000 ₪ ולא אשבור לך את החנות", בכוונה להפחידו או להקניטו. המתלון, אשר חשש מהנאשם, ביקש לחזור אליו למחרת היום, ובינתיים הודיע למשטרה על איומיו של הנאשם. ביום 27.8.14, בשעה 09:40 או בסמוך לכך, הפר הנאשם את ההוראה החוקית פעם נוספת בכך שהגיע לקיוסק. בקיוסק פגש הנאשם את המתלון, וזה האחרון מסר לו 3,000 ₪.

5. כאמור, הנאשם הורשע בעבירות בהן הוא הואשם בכתב האישום, למעט עבירת האיומים. יחד עם זאת יש לציין, כי בנסיבות המקרה דנא עבירת האיומים היתה העבירה החמורה מבין העבירות בהן הואשם הנאשם בכתב האישום המתוקן. זאת ועוד, כתב האישום המתוקן עצמו היווה תיקון משמעותי לקולה ביחס לכתב האישום המקורי. בכתב האישום המקורי הואשם הנאשם בעבירות נוספות, בשני האישומים.

6. במיוחד ראוי לציין את העבירות של תקיפה ואיומים כלפי בן, אשר נכללו באישום הראשון בכתב האישום המקורי. מחיקתן של עובדות אלה נתבקשה על ידי המאשימה עובר לשמיעת הראיות, וזאת, כפי שהבהיר ב"כ המאשימה, נוכח עיון נוסף בחומר הראיות. בהקשר זה יוטעם כי האירועים מושא האישום הראשון צולמו במצלמות אבטחה, ובצילומים אלה ניתן לראות כי הנאשם הוא זה שלכאורה הותקף נמרצות על ידי בן. נגד בן אף הוגש כתב אישום (ת.פ. 42668-08-14) התלוי ועומד בבית משפט זה. בן הואשם בתקיפת המתלון, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

7. מסירת סכום הכסף בסך 3,000 ₪ ביום 27.8.14, על ידי המתלון לנאשם, נעשתה כאמור לאחר שהמתלון הגיש תלונה במשטרה ותוך שהמתלון מקליט את הנאשם בתיאום עם המשטרה (להלן גם - תרגיל החקירה). לאחר שסכום הכסף נמסר לנאשם הוא נעצר על ידי המשטרה וסכום הכסף הנ"ל נתפס (להלן גם - הכסף התפוס).

ב. הראיות לקביעת העונש ותמצית טיעוני ב"כ הצדדים:

8. ב"כ המאשימה הגיש, כראיות המאשימה לקביעת העונש, את גיליון הרשעותיו של הנאשם (הוגש וסומן ע/1). כעולה מגיליון זה, לנאשם, יליד 1964, עבר פלילי מכביד הכולל שלוש עשרה הרשעות קודמות. הנאשם הורשע בעברו בעבירות אלימות וסמים, ואף ריצה עונשי מאסר בפועל.

9. ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחמי עונש הולמים מחמירים יחסית. בגין העבירה של היזק בזדון עתר ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל. בגין העבירות של הפרת הוראה חוקית, נוכח העובדה שמדובר בשתי עבירות שנעברו יום אחרי יום, עתר ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם שבין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

10. ב"כ המאשימה הרחיב בטיעונו אודות עברו הפלילי המכביד של הנאשם ועתר לענישה שתכלול רכיב של מאסר בפועל, שניתן יהיה לרצותו בדרך של עבודות שירות. בנוסף עתר ב"כ המאשימה לענישה נלווית, לרבות פיצויים למתלון בשל הנזק הרכושי שנגרם לו עקב מעשי הנאשם.

11. עוד עתר ב"כ המאשימה להשבת הכסף התפוס למתלון, במסגרת סמכויות בית המשפט לפי הוראות סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן - הפסד"פ). לשיטת ב"כ המאשימה, בין הנאשם לבין המתלון אמנם נפלה מחלוקת אזרחית באשר לשכר המגיע לנאשם בגין עבודתו בקיוסק, אך הנאשם היה צריך לפעול להשגת הכספים המגיעים לו לטענתו

בדרך של הגשת תביעה ולא לנ ג דרך שנהג.

12. בנסיבות אלה, וכאשר הכסף התפוס נמסר לנאשם על ידי המתלון במסגרת תרגיל חקירה, הרי שהשבת הכסף לנאשם תקנה לו יתרון בלתי הוגן בסכסוך האזרחי שבינו לבין המתלון. זאת ועוד: הכסף אמנם נתפס על הנאשם, ולא על המתלון, אך זאת רק משום שיחידת הביטוח פעלה בעניין במועד בו החליטה לפעול, כאשר אם השוטרים היו עוצרים את הנאשם דקות לפני כן הכסף לא היה נתפס על הנאשם משום שהוא מצוי בידיו של המתלון.

13. ב"כ הנאשם ביקשה, מצידה, להקל עם הנאשם. ב"כ הנאשם הדגישה מאוד את הפער הגדול שבין העבירות שבביצוען הורשע הנאשם, בסופו של יום, לבין העבירות בהן הוא הואשם בכתב האישום המקורי. העבירות החמורות ביותר בהן הואשם הנאשם נמחקו מכתב האישום עוד בטרם תחילת הראיות, ובמסגרת שמיעת הראיות זוכה הנאשם מעבירת האיומים, שבנסיבות העניין היתה החמורה מבין העבירות בהן הואשם הנאשם בכתב האישום המתוקן.

14. ב"כ הנאשם טענה כי נסיבות ביצוע העבירות של הפרת הוראה חוקית הינן, במקרה דנא, ברף התחתון ביותר. אירוע ההפרה הראשון (ביום 26.8.14) אירע כאשר הנאשם יצא מדירתו כדי, משום שזמן לתחנת המשטרה לצורך ביצוע פעולה חקירה (צילום החבלות שנגרמו לו). הפגישה בינו לבין המתלון אירעה אפוא באקראי, נוכח סמיכות הקיוסק לדירתו של הנאשם. בנוסף, אירוע ההפרה השני (ביום 27.8.14) נוצר ביוזמתו של המתלון, שהזמין את הנאשם לפגישה בעסק באותו המועד. הנאשם הופל אפוא בפח על ידי המתלון, תוך שיתוף פעולה של המשטרה. לפיכך, הגם שבית המשפט לא קיבל את הטענה לעניין עצם האחריות לעבירות של הפרת הוראה חוקית, עדיין יש לה משמעות במישור העונשי. בנסיבות אלה ביקשה ב"כ הנאשם לקבוע מתחמי עונש הולמים המתחילים במאסר מותנה, כפי שנעשה במקרים דומים.

15. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עתרה ב"כ הנאשם לעונש ברף הנמוך. ב"כ הנאשם ערה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, אך לשיטתה מדובר בנאשם שהתבגר - כיום הינו כבן 51 שנים - ואשר הבין כי עליו לשנות את אורחות חייו. בהקשר זה הרחיבה ב"כ הנאשם בתיאור נסיבות גזירת הדין בהרשעתו הקודמת של הנאשם, בשנת 2013, והדגישה כי מאז לא הורשע הנאשם בביצוע עבירות נוספות. ב"כ הנאשם ביקשה אפוא להסתפק במקרה זה בעונש של מאסר מותנה.

16. ב"כ הנאשם הוסיפה ומתחה ביקורת חריפה על עצם עריכת תרגיל החקירה במקרה דנא. לשיטתה, המשטרה "תפסה צד" וניסתה להפיל את הנאשם בפח, תוך תפיסת הכסף ללא כל עילה חוקית. בהקשר זה אף הרחיבה ב"כ הנאשם בתיאור התנהלות המשטרה, שכנראה עקב תקלה השיבה את הכסף למתלון בניגוד להחלטות בתי המשפט שדנו בסוגיה זו בזמנו. מכל מקום, על פי הוראות הפסד"פ לא ניתן לתפוס ולא ניתן לחלט אלא כספים שנעברה בהם או לגביהם עבירה. לפיכך, נוכח העובדה שבמקרה דנא לא הורשע הנאשם בביצוע עבירה כלשהי בקשר לכסף התפוס, עתרה ב"כ הנאשם להשיב לנאשם את הכסף שנתפס ממנו.

17. הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הדגיש את העובדה כי במקרה דנא הוא הוכה באכזריות ועל רקע זאת עשה מה שעשה. עוד ציין כי אינו מתנער מאחריות למה שעשה ואינו רוצה לברוח מאחריות.

קביעת מתחם העונש ההולם:

ג.

18. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל אירוע עברייני שבגינו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

19. הנאשם שלפני הורשע בשני אירועים (בשני האישומים). לגבי האירוע הראשון, אין מחלוקת כי מתחם העונש ההולם, בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה, הינו בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל. באשר לאירוע השני, אמנם מדובר בשתי עבירות. יחד עם זאת, נוכח נסיבות הפרות, כפי שפורטו לעיל, אף באירוע זה יש לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

20.

(1) כללי:

21. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.

22. באשר לנאשם שלפני, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם כאמור עבר פלילי מכביד. יחד עם זאת, נראה כי נסיבות המקרה דנא הינן ייחודיות, ועל כן אין רלוואנטיות רבה במקרה זה לעבירות החמורות, שבגין הורשע הנאשם בעברו.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ועמד על ניהול הליך שמיעת ראיות מלא. יחד עם זאת, עובר לשמיעת הראיות תוקן כתב האישום וצומצם באופן מהותי. בנוסף, בסופו של דבר הודה הנאשם במהלך עדותו בעבירות שבביצוען הורשע, הגם שהדבר נעשה רק בלחץ החקירה הנגדית.

נתוני האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם הינו כאמור יליד שנת 1964. כפי שעולה מגיליון הרשעותיו הקודמות, כמו גם מהטיעונים שנשמעו לפני, בעברו ניהל הנאשם חיים שוליים. לפי טיעוני ההגנה לפני, לרבות במסגרת עדות הנאשם ודבריו, הוא חש כי הגיע לגיל מבוגר והגיע העת שיזנח את דרכיו השוליות וישוב למוטב.

23. לרקע נתונים אלה, ובהתחשב במכלול נסיבות העניין, ניתן במקרה זה להסתפק בעונש של מאסר מותנה, וכך אני קובע. יחד עם זאת, נוכח הפן הרכושי-כלכלי של העבירה של היזק לרכוש במזיד יש להשית גם קנס כספי.

(2) חילוט הכסף התפוס או השבתו למתלונן:

24. כזכור, ב"כ הנאשם מתחה ביקורת חריפה על עצם עריכתו של תרגיל החקירה במקרה דנא. ואולם, אין לקבל ביקורת זו. למרבה האבסורד, ביסודה של הביקורת האמורה - ובמידה מסוימת גם ביסוד טיעוני ב"כ המאשימה - עומדת הנחה סמויה שלפיה תרגיל חקירה נועד מעצם טיבו להפללתם של חשודים.
25. לא למותר אפוא להדגיש כי לא אלה הם פני הדברים. תרגיל חקירה, ככל פעולת חקירה משטרתית אחרת, לא נועד בשום אופן להפללתם של חשודים או לאיסוף ראיות מפלילות נגדם. תרגיל חקירה, ככל פעולה משטרתית אחרת, נועד להגיע לחקר האמת ולברר, ככל הניתן, את העובדות לאשורן. מטרתו של תרגיל חקירה הינה, אם כן, לאשש חשדות או להפריכם, ולא - חלילה - להפליל חשוד פלוני או אלמוני.
26. לפיכך, פשיטא כי משהתלונן המתלונן על כך שהנאשם סוחט אותו באיומים, נהגה היחידה החוקרת באופן נכון וראוי כשפתחה בחקירה ואף ערכה תרגיל חקירה, אשר נועד לברר את העובדות כהווייתן. יתר על כן, הלכה למעשה, בנסיבות העניין דנא תרגיל החקירה אך הועיל לנאשם. אין מחלוקת, כי בשיחה שהתנהלה בין הנאשם לבין המתלונן, במסגרת תרגיל החקירה, לא הושמעו איומים כלשהם על ידי הנאשם. בנוסף, נסיבות השיחה ותוכנה אף עוררו ספק באשר לטענה כי הנאשם איים על המתלונן יום קודם לכן, כאשר יש לזכור כי דווקא הנאשם הוא זה שהותקף (ר' בהכרעת הדין, בעיקר בעמ' 47 לפרוטוקול).
27. הנה כי כן, לא הוכח שהכסף התפוס הועבר לנאשם על ידי המתלונן עקב ביצוע עבירה, או בקשר לביצוע עבירה, והנאשם זוכה מעבירת האיומים שבה הוא הואשם בהקשר זה. עוד יש להזכיר, כי אף המתלונן עצמו ציין שהוסכם על תשלום סכומים מסוימים לנאשם, הגם שטען כי דובר על סכומים זעומים שישולמו לנאשם בסופי שבוע (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 10).
28. ברי כי אין מקום שבית משפט זה, הדין בפלילים, ייכנס לפרטי הסכסוך האזרחי שבין הנאשם לבין המתלונן, ויקבע מסמרות בשאלה מה היה על המתלונן לשלם לנאשם או מתי. לפיכך, בנסיבות אלה אין כל הצדקה לסטות מכלל היסוד, שלפיו יש להחזיר תפוסים לאדם שממנו הם נתפסו, הגם שבמקרה דנא מדובר בכסף אותו העביר המתלונן לנאשם במסגרת תרגיל החקירה. אכן, תרגיל החקירה לא הניב את הפירות הראייתיים להם כנראה קיווה המתלונן, אך בוודאי שאין בכך כדי להצדיק מתן הוראה בדבר חילוט הכסף התפוס או העברתו אליו. ככל שהמתלונן סבור כי יש בידיו עילת תביעה מבוררת כלפי הנאשם, פשיטא כי באפשרותו לפנות לערכאות המתאימות על מנת למצות את זכויותיו. עוד יש להעיר בהקשר זה, כי נוכח הטענות הכספיות ההדדיות של הנאשם והמתלונן, בפרט על רקע מכלול נסיבות המקרה, מן הראוי הוא שהדברים יתבררו במידת הצורך בהתדיינות אזרחית ביניהם, ולפיכך גם אין מקום לפסיקת פיצויים למתלונן.

(3) סוף דבר:

29. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- (א) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של היזק בזדון או הפרת הוראה חוקית.

עמוד 5

(ב) קנס בסך 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.9.15.

(ג) אני מורה בזה על השבת הכסף התפוס לידי האדם ממנו הכסף נתפס, דהיינו: הנאשם.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשע"ה, 08 יולי 2015, בהעדר הצדדים.